

NOVOSTI NA PODROČJU OSNOVNOŠOLSKA ZAKONODAJE

MARKSIZEM TUDI V OSNOVNO ŠOLO

Zakoni, ki urejajo delo osnovnih šol, so pred meseci doživeli spremembe, pomembne za ravnanje učiteljev, staršev in učencev. Zato bomo ob njih zapisali nekaj misli, željo, da bi prispevale k pristnejšemu ter uspešnejšemu reševanju šolskih težav.

Najprej velja omeniti uskladičenost zakona o osnovni šoli s splošnim družbenim dogajanjem, saj je bil zakon dopolnjen 2. člen, ki sicer navaja pota, po katerih osnovna šola dosega svoje cilje. Novo določilo, pridano navedenemu členu, pravi, da je potrebno v ta namen učence „uvajati v razumevanje temeljnih zakonitosti razvoja narave in družbe, s čimer jim šola daje temelje za oblikovanje marksističnega pogleda na svet.“

Citirano dopolnilo k drugemu členu zakona o osnovni šoli obvezuje slehernega učitelja, da pri vsakršni učni snovi posreduje učencem samo odkrita znanost. Tudi tedaj, ko govori o dogajanju v naravi ter družbi, v bistvu o spoznavnosti stvari in o njihovi nenehni menjavi, ki izvira iz določenih, z Marxovimi nauki pojasnjenih zakonitosti. Za tisto, kar naj bi bilo šole, z ali nad naravo, pa v šoli ne more biti prostora, že zato ne, ker ni spoznavno in ne predmet znanstvenega proučevanja.

Povedano je vredno premisleka, tudi zaradi ustreznega ravnanja v domači vzgoji. Znano je namreč, kako neobgleden, razdvojen in poln dvomov je otrok, ki je deležen dvojne vzgoje, ki ga krojita oče in mati, ne skupaj ter neenotno, marveč vsake zase po vsaki drugače. Natanko tako je s šolsko in družinsko vzgojo: biti mora skladna ali vsaj takšna, da eden ne podira tega, kar je drugi gradil, če hočemo otroka varovati pred kasnejšimi dvomi.

OCENA SE DA POPRAVITI

Šolsko ocenjevanje je že dolgo izvor negotovosti, upravičenega ali neupravičenega. Neizpolnjenosti so učitelji, še veliko bolj učenci ter starši, ki imajo o znanju svojih otrok pogosto predobro mnenje. Sporne so vse ocene, najbolj nezadostne, saj mora učenec zaradi njih opravljati popravne izpite ali pa se celo več kot leto dni dlje zadrževati v istem razredu.

Jez, očitke in še vse drugo, kar je v zvezi s šolskim ocenjevanjem, skuša omiliti spremenjeni 37. člen zakona o osnovni šoli. Doslej so roditelji imeli pravico, da so v roku 3 dni učiteljskemu zboru predložili obrazloženo ugovor zoper vzgojiteljevo oceno, zapisano v spričevalu o letnem uspehu. O upravičenosti pritožbe je odločal učiteljski zbor. Če je menil, da ni dovolj utemeljena, jo je zavrnil, s čimer je ocena, zapisana v letnem izkazu ali v zapisnikih o popravnem izpitu, ostala. Odslej bo drugače. Na obrazložen ugovor zoper učiteljevo oceno bo učiteljski zbor dolžan sestaviti komisijo, v kateri mora biti tudi ravnatelj šole, kot opazovalec pa pedagoški svetovalec zavoda za šolstvo. Ta komisija se bo priprala o učenčevem znanju in ga dokončno ocenila. Če bo zadovoljivo, bo učenec dobil novo spričevalo ter napredoval v višji razred, četudi je bil prvotno negativno ocenjen.

Spremenjeni 37. člen zakona o osnovni šoli bo učenec, ki menijo, da v letnem spričevalu ali pri popravnem izpitu niso bili ustrezno ocenjeni, v pomoč, saj bodo lahko pred nepristransko komisijo dokazali svoje znanje, si pridobili pozitivno oceno ter pravico napredovanja v višji razred. Ponovno omenjamo: to pravico bodo imeli samo na koncu šolskega leta, zato učenec ali starš med šolskim letom ne kaže, da bi poskušali spremeniti zapisano oceno, ne zlepa in ne zgrda.

BREZ DELA NE BO ŠLO

Osnovna šola ne pripravlja učencev za študij na srednjih šolah, vsaj neposredno ne. Pravimo, da je splošnoizobraževalna namenjena pridobivanju osnovne splošne izobrazbe ter takšna, da bi jo morali v osmih letih dokončati vsi normalno razviti otroci. To je veljalo tudi doslej, vendar le kot priporočilo, ne kot obveznost, ki bi jo učitelj moral upoštevati. (Samo mimogrede pa naj omenimo, da so jo ponekod jemali resno, saj je na priliko na ljubljanskih osnovnih šolah že lani izdelalo več kot 98 % vseh učencev.)

Z letos v zakon o osnovni šoli pripisan 37. a členom pa je resno

napredovanje iz nižjega v višji razred zagotovljeno in s tem pravica slehernega normalno razvitega učenca v osnovni šoli. Presenetljive pa je to, da je po novem in z istim členom tudi ponavljanje samo še pravica učenca. Poslužil se je bo takrat, ko bo sam, s pomočjo učitelja ali s pomočjo staršev ugotovil, da je zaradi daljše odsotnosti zamudil toliko učne snovi, da bi v višjem razredu ne mogel uspevati. Prisilno ponavljanje bo samo še izjema, možna v primerih, če bo vsa dopolnilna pomoč brez haska in tedaj, ko bosta mogla razrednik ter prizadeti učitelj predložiti pedagoškemu zboru šole pisno, dovolj utemeljeno zahtevo, da ta ali oni učenec razred ponavlja.

Navidezno je napredovanje iz nižjega v višji razred predpisana podpora lenob. Pa ni tako in bi bila napaka, nepopravljiva napaka, če bi tako mislili. Osnovna šola je na izobraževalni lestevici najnižja, toda to je njena moč, ne slabost. Če je prizadet temelj, potem je krhka celotna zgradba. Res ni potrebno – tako smo dejali – da bi si učenec že v osnovni šoli nabral kdo ve kakšno znanje. Potrebno pa je, da si nabere osnovnih delovnih navad, da si pridobi nekaj, zaradi česar bo kasneje s podporo pridobljene vestnosti, natančnosti in vedežljivosti prodiral v čudoviti svet človeške ustvarjalnosti. To je potrebno za napredek in to je tisto, kar si učenec v osnovni šoli mora prisvojiti. Če bi bilo drugače, potem bi ravnal zares nespametno, da se je enkrat samkrat odločil za napredovanje v višji razred.

Jaz

VESELJE

V ZRAČNIH VIŠAVAH

Kapetan letala Inex-AA tovariš Zupančič iz Dolskega je v okviru občinskih odborov zveze združenih borcev NOV Ljubljana-Bežigrad in Ljubljana Moste-Polje dne 8. oktobra organiziral za člane in sorce z letalom DC-9 izlet v Dubrovnik. Že ob 6. uri tega dne smo se zbrali na brniškem letališču in vstopili v letalo. Žal je to jutro bilo kot iz šaka, tako da so nas morali od letališkega poslopja do letala prepejati z avtobusi. V letalu se nas je zbralo 114 potnikov in 6 članov posadke. Točno ob 6.30 smo se dvignili v zračne višave. V letalu je bila tako stroga tišina, da bi se slišala tudi miška, ki bi tekla po tleh. Prijazne stewardese so nas opozorile na vse mogoče, kar se potnik lahko pripeti ob dviganju letala, a na srečo so bila opozorila nepotrebna. Dvignili smo se nad oblake in dosegli višino 9000 metrov, vendar nismo mogli videti nič drugega kot bele meglene poljane, obisane s soncem. Šele pred Dubrovnikom se je malo razkldilo in zagledali smo hribe, hiše, morje, morske zalive in drugo.

Na letališču smo se naložili v tri avtobuse in se odpeljali v Dubrovnik na ogled znamenitosti. Držali smo se strogo po skupinah in si ogledovali stari del Dubrovnika z zidanimi, najstarejšo apoteko, knežji dvorec, dubrovnške ulice, vodnjak, stare kapele in vse tisto, kar sodi v turistični ogled Dubrovnika. Po ogledu Dubrovnika smo se spet vkrkali na avtobuse in se odpeljali v staro gostinško stavbo v Dubrovački rijeki. Ne-

kateri so radovedno vtikali prste v vodo in poskušali, kje se konča sladka in kje začne slana. Kosilo je bilo odlično, popoldne pa smo si lahko ogledali še tisto, kar smo dopoldne zamudili. Toda ploha nas je večino pregnala v gostilne in ob dobri kapljici smo bili kmalu razpoloženi. Sredi trga Pile se nas je zbrala množica s harmoniko in zapeli smo tako, da smo spravili v obup prometnika, ki na tem delu ureja promet. Toda tudi tega je bilo prekmalu konec. Ob 18. uri smo se spet naložili na DC-9 in poleteli prek Splita, Banjaluke, Sarajeva in Zagreba proti Ljubljani. To pot je bilo nebo jasno tako, da smo gledali luči mest. Bilo je veličastno. Za dobro razpoloženje pa je poskrbel še kapetan Zupančič, ki nas je spodbudil v viskijem in brezalkoholnimi pijačami. Kar naenkrat je tam zgoraj v zračnih višavah nastalo čudovito razpoloženje, nekdo je raztegnil harmoniko in malo je manjkalo, da bi v zračnih višavah zaplesali. To pot je bil starš pregan, zavladalo je čudovito razpoloženje. Tu pa tam so se oglašali glasovi, naj bi tovariš ZUPANČIČ organiziral še več takih izletov. Zahteve tovariš ZUPANČIČ ni odbil, zato bo potrebno, da bi se za take izlete še dogovarjali.

Tovariš ZUPANČIČ naj mi dovoli, da se v imenu vseh udeležencev iz Most in Polja najtopleje zahvalim za ves njegov trud in prijaznost, drugič pa spet na svidenje v zračnih višavah.

ALOJZ KASTELIC

DELOVANJE KLUBA ZDRAVLJENIH ALKOHOLIKOV LJUBLJANA MOSTE-POLJE

Potrebna bo pomoč širše skupnosti

Klub ZA Moste-Polje šteje prek 50 članov, skupno s svojci pa se šteje v gibalje okrog 100. Članstvo se je izredno povečalo v zadnjih treh mesecih.

Od skupnega števila članov-zdravljenih alkoholikov jih kar 42 uspešno abstinzira in redno obiskuje sešanke kluba. Preostalih 8 članov je v stalni recidivi. Z občasnimi patronažami in obiski seznanjamo druge člane kluba o stanju, v katerem so trenutno ti člani. Obenem jih skušamo privedi nazaj v klub.

Zaradi pogoste zasedenosti prostorov v zgradbi SO Moste-Polje, kjer smo imeli sešanke, je bil klub prisiljen poiskati drugačno rešitev. Prostore smo našli v OS Ketteja in Murna, in sicer za tri ure tedensko.

Dne 7. oktobra 1974 se je klub razdelil v dve skupini, ker je bilo delo zaradi prevelikega števila članov oteženo, reševanje tekoče problematike pa površno in neažurno. Na prihodnjem občnem zboru spomladi leta 1975 pa bomo ustanovili nov klub.

Sestanki skupin so vsak ponedeljek od 17. do 18.30 in od 18.30 do 20. ure. Redno rešujemo naslednjo problematiko:

1. Obravnavamo primere posameznih članov tako, da se drugi člani čim podrobneje seznanijo z njihovimi problematiko in skupno iščejo najboljše rešitve.
2. Organiziramo predavanja s področja zdravljenja alkoholizma in rehabilitacije.

3. Prizadevamo si vključevati posamezne člane nazaj v družbo kot enakopravne člane naše samoupravne socialistične skupnosti.

4. Skrbimo za popolno rehabilitacijo in resocializacijo vsakega posameznega člana.

5. Organiziramo patronažo pri članih kluba; ti obiski pomenijo prijateljsko kontrolo in pomoč članom, ki so tega potrebni.

6. Organiziramo predstavitve novih članov.

7. Proučujemo delo vseh družbenopolitičnih, zdravstvenih in drugih organizacij, ki imajo v svojem programu boj proti alkoholizmu.

8. Rešujemo tekoče finančne, organizacijske in prostorske ter druge probleme.

Družbeno in zabavno življenje, ki naj bi bilo prav tako organizirano v okviru kluba, da bi utrjevali vezi med člani kluba oziroma razvijali dobre prijateljske stike, smo zamenjali zaradi pomanjkanja finančnih sredstev.

Klub je šola, ki prevzga alkoholičarja za njegovo vključevanje v družbo. To je moto, iz katerega izhaja delovanje našega kluba. Se naprej se bomo trudili za čim uspešnejše delo, vendar bo brez pomoči širše družbene skupnosti naše delo osamljeno in neuspešno.

Predsednik KZA
Moste-Polje
ROZI KOKOT

ODBOR

RK Moste: 1600 članov

V letu 1974 se je znatno zvišalo število rednih podpornih članov.

Rednih članov je že 1600, podpornih individualnih 64, podpornih kolektivnih pa tudi že nekaj.

Vsem rednim, individualnim in kolektivnim podpornim članom se odbor najlepše zahva-

lja, saj je s njih pomočjo letos omogočena enkratna podpora socialnim podpirancem v znatno višjem znesku kakor lani.

Pred novoletnimi prazniki bomo obdarili še socialne podpirance, ki živijo v domovih upokojencev.

V zadnjih 15 letih so bile v naši občini zgrajene osnovne šole Ketteja in Murna, Jožeta Moškriča, Polje, Besnica, Janče in Prežganje, adaptiran in nadzidan pa je bil objekt osnovne šole Vide Pregarc. Tudi vrtci so se množili: zgrajeni so bili VVZ Angele Ocepce, Selo in Polje, vrtci na Rjavi cesti na Studencu, pri osnovni šoli Ketteja in Murna in Jožeta Moškriča pa so pridobili ustrezne prostore za podaljšano bivanje učencev.

Samo v KS Zador smo obtičali s šolsko stavbo iz leta 1913, s poukom v dveh polnih izmenah in brez predšolskega in šolskega varstva. Zato odločitev občanov na referendumu ni bila težka: velika večina volilcev se je na referendumu 21. novembra 1971 izrekla za samoprispevek.

Program, ki smo ga obravnavali na vseh zborih delovnih ljudi, je predvideval, da dobimo v naši KS vrtec s kapaciteto 72 otrok in prizidek k šoli. Vrtec, ki smo ga lani odprli, že služi svojemu namenu: predšolski otroci so našli svoj drugi dom.

Gradbeni odbor, ki ga je izvolil svet KS, je užival ves čas gradnje široko podporo vseh ljudi v KS, saj je poročal na vseh zborih volilcev in na sestankih o poteku gradnje sprejemal sugestije, tako da lahko rečemo, da je vrtec zrastel iz resničnih potreb in ob angažiranju vseh organizacij in ljudi na našem območju.

Po izročitvi vrtca VVZ Vevče je gradbeni odbor preusmeril svoja prizadevanja na razširitev in dozidavo šole. Od sestave programskih osnov in odkupa zemljišča do razprave o idejnem načrtu so imeli člani gradbenega odbora polne roke dela. Vedno smo imeli občutek, da neke kasnimo, da nekdo zavira, da so strokovne službe prepočasne, skratka postali smo nestrpni in roditeljski sestanki v šoli so izvenevali v eni sami obtožbi. Ni pomagalo nobeno prepričevanje in dokazovanje, da so pač nastale težave objektivne narave. Ljudje so hoteli videti stroje, ki so, čeprav z majhno zamudo, vendarle zaročili. Novi prizidek pri šoli gradi GP Obnova, ki je dalo od 7 ponudnikov najboljšo in najcenejšo ponudbo, investitor pa je sklad ljubljanskih občin pri VVZ Ljubljana. Vanj se steka tudi samoprispevek, ki ga plačujemo vsi Ljubljanci. V novem prizidku bo 8 učilnic in telovadnica. Z zgraditvijo prizidka bo šola lahko uredila kabinetni pouk in podaljšano bivanje učencev. Z izgradnjo telovadnice pa bo učenec zagotovljen sodoben pouk telesne vzgoje. Število otrok se bo povečalo, ker se bo šolski okoliš razširil in šola Sostro bo postala centralna šola s podružničnimi šolami Besnica, Janče, Javor, Prežganje in Lipoglav.

Vse kaže, da bo šola zgrajena

v prvih mesecih šolskega leta 1975/76, vendar bo morala občinska skupščina, ki je pristojna za zunanjo ureditev, zagotoviti sredstva v proračunu, da bodo dela pri ureditvi igrišč in okoličnice končana sočasno s objektom. Asfaltno ploščo smo morali skrajšati za okrog 9 m in s tem smo zmanjšali in skrčili prostor za šolsko telesno vzgojo in za šport, ki ga goji pošolska mladina. Prepričani smo, da bosta projektant za zunanjo ureditev in investitor to upoštevala in nam vrnila izgubljeno. Že pri vrtcu smo imeli težave z zunanjo ureditvijo. Občinska skupščina nam je dodelila 150.000,00 din, ki smo jih po svoji presoji uporabili za asfaltiranje poti, planiranje zemljišča in za igrala. Pri tem smo imeli polne roke dela z administrativnimi in finančnimi posli. Zato kaže, da bi moral izvršni svet občinske skupščine pooblastiti Ljubljanski investicijski zavod, seveda v okviru finančnih možnosti in v sporazumu z gradbenim odborom, da sproti z gradbenimi deli ureja tudi okolico.

S samoprispevkom bomo pridobili v naši KS kar dva nova objekta: vrtec in šolo in uresničila se bodo naša prizadevanja, ker hočemo dati svojim otrokom lepše, boljše in sodobnejše možnosti za izobraževanje in vzgojo.

Odbor za gradnjo šole pri KS Zador

OBJAVLJA

prosti delovni mesti v uredništvu Naša skupnost

- a) NOVINARJA
b) ADMINISTRATORKE

Pogoji: pod a) visoka ali višja šola ustreznih smeri in 5 let prakse na podobnem delovnem mestu; pod b) administrativna šola in dve leti prakse.

Kandidati za obe delovni mesti morajo poleg gornjih pogojev imeti tudi ustrezne moralnopolitične kvalitete.

Prosje s pourebnimi prilogami in potrdilo o izobrazbi sprejema občinska konferenca SZDL Ljubljana Moste-Polje do 10. decembra 1974. Nastop delovnega razmerja je možen s 1. januarjem 1975.

Volitve delegacij v temeljnih organizacijah združenega dela in dislociranih obratih – v četrtek, 5. decembra